

z uposażenia osób wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 45, poz. 312) — natenczas płatnik uskutecznia potrącenia w wysokości maksymalnej, określonej rzezoną ustawą, o ile suma mająca być ściągniętą nie jest niższą.

§ 10. Kwotę uzyskaną na zasadzie potrącenia z uposażenia, przekazuje płatnik osobie wskazanej w wezwaniu o uskutecznieniu potrąceń, względnie w uchwale egzekucyjnej.

Gdy jednak nie wskazano osoby, upoważnionej do odbioru kwoty uzyskanej z potrącenia, płatnik zawiadamia o dokonaniu potrąceniu wierzyciela, oraz sąd, względnie władzę administracyjną (przełożonego), zależnie od tego, na zasadzie jakiego tytułu uskutecznią się potrącenia.

Przekazanie kwoty uzyskanej z potrącenia nastąpi stosownie do wskazówek ze strony sądu lub władzy administracyjnej (przełożonego) — a w razie przekazania wierzycielowi należności w miejsce zapłaty, stosownie do wskazówek, udzielonych przez wierzyciela.

§ 11. Potrącenia z uposażenia ustają z chwilą całkowitego zaspokojenia wierzycielności — w razie śmierci dłużnika — oraz z chwilą zwolnienia dłużnika z czynnej służby wojskowej.

W ostatnich dwóch wypadkach płatnik zawiadamia o tem sąd egzekucyjny, względnie władzę administracyjną (przełożonego), zależnie od tego, na zasadzie jakiego tytułu uskutecznią potrącenia.

Poza temi wypadkami płatnik może zaniechać uskuteczniania potrąceń tylko na polecenie sądu lub władzy administracyjnej (przełożonego), która zarządziła potrącenia, lub wreszcie na wniosek wierzyciela, któremu przekazano należność w miejsce zapłaty.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

590.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 20 czerwca 1928 r.

w sprawie zwinięcia sądu pokoju w sądach powiatowych w Bydgoszczy i Inowrocławiu.

Na podstawie art. 1 rozporządzenia Ministra b. dzielnicy pruskiej z dnia 15 grudnia 1919 r. (Tyg. Urzęd. Nr. 70, str. 416) i art. 2 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 247) zarządzam co następuje:

§ 1. Zwiija się sąd pokoju w sądzie powiatowym w Bydgoszczy, należącym do okręgu sądu apelacyjnego w Poznaniu, ustanowiony rozporządze-

niem Szefa Departamentu Sprawiedliwości Ministerstwa b. dzielnicy pruskiej z dnia 12 lutego 1920 r. — (Dz. Urz. Min. b. dzieln. prus. Nr. 9, poz. 76, str. 178) i sąd pokoju w sądzie powiatowym w Inowrocławiu, należącym do tegoż okręgu apelacyjnego, ustanowiony rozporządzeniem Szefa Departamentu Sprawiedliwości Ministerstwa b. dzielnicy pruskiej z dnia 23 grudnia 1919 r. (Tyg. Urzęd. Nr. 71 str. 432).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1928 r.

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

591.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 22 czerwca 1928 r.

o wykonaniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 marca 1928 r. w sprawie organizacji więziennictwa.

Na podstawie art. 4, 6, 7 i 71 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 marca 1928 r. w sprawie organizacji więziennictwa (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 272) zarządzam co następuje:

Przepisy ogólne.

§ 1. Z dniem 1 lipca 1928 r. wszystkie więzienia, z wyjątkiem więzień i aresztów przy sądach powiatowych, przechodzą pod bezpośrednie kierownictwo naczelników tych więzień.

Więzienia przeznaczone dla więźniów śledczych otrzymują nazwę „więzienie śledcze”, więzienia przeznaczone dla więźniów karnych — nazwę „więzienie karne”, a przeznaczone dla więźniów karnych i śledczych — „więzienie karno-śledcze”.

Areszty i więzienia przy sądach powiatowych otrzymują oznaczenie więzień przy sądach powiatowych, a od dnia wejścia w życie prawa o ustroju sądów powszechnych z dnia 6 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 93) oznaczenie więzień przy sądach grodzkich.

Więzienia przy sądach grodzkich pozostają pod bezpośrednim kierownictwem naczelników tych sądów jako przełożonych więzień.

§ 2. Naczelnicy więzień podlegają Ministerstwu Sprawiedliwości.

Naczelnicy sądów grodzkich jako przełożeni więzień podlegają w sprawach więziennych bezpośrednio Ministrowi Sprawiedliwości.

Postanowienia powyższe nie uszczuplają w niczem uprawnień władz sądowych i prokuratorskich w zakresie nadzoru penitencjarnego, oraz przewidzianych w innych przepisach, o ile one nie są sprzeczne z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 marca 1928 r. w sprawie organizacji więziennictwa (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 272) i z rozporządzeniem niniejszem.